

възобновило и траяло до XV вѣкъ, въ който пакъ-
 Руси-ти нападнѣха на ослабнѣто-то отъ много боеве-
 и едвамъ завзето Българско Господарство и го поко-
 риха съвършено. Тукашни-ти Българе, като подпад-
 нѣха подъ Русскѣ власть, полегка-легка порусиха
 языка си и дотолкося си изгубиха народность-тѣ,
 щото днѣсь и имя-то и мѣ ся нечюе тамъ!

Българско-то Господарство покрай Дунава ся
 заварди по-добрѣ. Въ него ся разви богата писмен-
 ность, която процвѣтъ до высокѣ стѣпени въ онова
 врѣмя и Българскый народъ ся прослави както по
 образованіе, така и въ политическо отношеніе. Тукъ
 наши-ти стари зашто имаха почти непрѣстанно войнѣ
 съ Гърцы-ты, и зашто много пѣти съ свои-ты напа-
 данія потрѣсохѣ дори въ самѣ-тѣ основѣ царство-
 то имъ: заради това спечалиха си вѣчно непріятел-
 ство у Гръцкыя народъ. Тыя непріятелскы два народа
 Българе и Гръци само тогази прѣстанѣха отъ да
 нападатъ единъ на другы, когато Турци-ти прѣми-
 нѣхѣ изъ Азіѣ въ Европѣ, та покориха и едны-тѣ
 и другы-ты и наложиха имъ османско-то иго. Нѣ
 Гърци-ти, ако и да подпаднѣхѣ подъ чуждѣ власть,
 тѣхно-то духовенство никакъ непрѣстана отъ да гони
 Българы-ты чрѣзъ фанаріотскы-ты си клеветы при
 Турско-то Правителство, додѣ сполучи испослѣ да
 имъ усвои Јерархіѣ-тѣ и да имъ унищожи книже-
 вность-тѣ съ намѣреніе да погълне най-сѣтнѣ и
 най-драгоцѣнны-ты за всякого Българина двѣ нѣща:
народность и языкъ! сѣще както направиха Руси-
 ти съ оныя Българы отъ Голѣмѣ Българіѣ. При